

si, Arnaldi, aliorumque: deinde in notis ipsis trade-
rentur tantummodo ea, quae ad criticen pertinerent;
quae vero ad verba, et formulas dicendi, illustran-
das valerent, ea in indicem Graecitatis coniicerentur
omnia. Sed quoniam laborem hunc nondum profili-
gare, nedum finire, per alias occupationes licuerat:
visum est, ne editionem libri praecipitaremus, neque
tamen nostri discipuli carerent exemplaribus, nec iu-
sto maiori ea pretio emere cogerentur, aliena interim
diligentia, et ingenio, recensitas, illustratasque, Ana-
creontis odas edere. Stephanum enim, et Fabrum,
Pauumque, multa manifesto falsa, e quibus nulla, nec
probabilis, saepe sententia cogi posset, in contextu
retinuisse videbamus. Contra vero Barnesium, qui
vnus post Stephanum libri scripti, Vaticani puta, vel
Palatini potius, copiis vsus est, cognoueramus nimis
multa, praeter rem, mutasse, atque ex ingenio emen-
dasse; vt neminem fore speraremus, cui hoc eius
consilium probaretur, nisi forte quis Bentleianam
quoque rationem in edendis veterum libris laudan-
dam putaret. Baxterus autem, vt in Horatio, ita
etiam in Anacreonte, recensendo media via incessisse
mihi quidem videbatur, vt aperte falsa eiecerit, nihil
vero praeter aequum mutauerit, neque quidquam,
quod a vulgata lectione nimis recederet, intruserit.
Itaque Britani huius doctissimi exemplum Anacreontis
carminum, et quidem secundum, quod ante quatuor,
et quadraginta, annos Londini prodiit, repetere,
sublata tamen versione Latina, placuit. 7 Atque quo-
niam

7. Biblioth. raisonnée To. 15. P.
1. p. 236., *Il seroit à souhaiter,*
qu' on reimprimat la seconde édition
de l' Anacreon de Baxter, qui est
devenue aussi extrêmement rare, et où
l'on trouve une Critique vive, et
sensée, des notes de Barnes. Mul-

to vero etiam rariora sunt exem-
plaria exempli carminum Anacreontis
Baxteriani primi. Nobis qui-
dem certe nullum eorum reperi-
re contigerat in bibliothecis Liptien-
sibus, neque publicis, neque priuatis,
ita,